

PA PÆSEN FORTÆLLER

Af N. Nielsen, Fogedgaarden, Tisvilde.

Sæl om jeg er blev novelde gammel nøu med Aarene, jeg blev 79 sidste Fastelavnsmånde, saa kaed knavemig iliremveller engang imellem være helt Plaser og være levendes. Jeg læser nøu altid om ham Gyldenspjæt, ded æ spladere mej in sjov Kael, han. Ihjane, hvor ded more mig, naar han rigtig kan snyde Rasmine og rende hen til senne gamle Dreng. Der æ jo baade Bøstin, Trynen, aa saa Suttin. De staa nøu inte tebares for de gamle Dreng, som jeg vaa sammen med i menne onge Dave. Aah, ihjane dog. -Ded ka saadden helt klemme mig om Hjerted, naar jeg tænker paa dom. Der vaa Mikle Mads, Snot Søren, Smaske Petter, Fidte Laves og Toske Andes. Nøu æ di væk allesammen. Lived gour sin Gang, saa vi gouer med, ja mænd gør vi saa.

Jeg glemmer aldrig ingaang vi vaa kommed nør in Avten hos Snot Søren. Han bode nøre i den lille Knaldhytte ved Mosin. Ihjane vel, hvor havde vi ded høggeligt aa morsomt. Der vaa nøu uskalpaartelig mejed Sjøv tel i di Tidder. Vi fik vos jo en Fattigmands Firkort med Beter, aa hvad ded anbelanger, saa fik vi osse godt med Saapener. For hver Bet in Saapen, saa sier Toske Andes: »Haaer I hørt, at Pa Lavsen henne paa Stydehøjgaar ska givtes mæ Pien, som tjener der? Ded var der nøu ingen a vos, som hadde hørt, men saa fortalte Andes: Ser I, jeg vaa forleden Dav trillendes der henne med Tosk, aa saa sae jeg. G-dav, ska I hae noen Tosk idav? Men ded var mejed sørre ligt inge paa Goerin den Dav. Henne paa Torrekassin sad Pa Lavsens Moer, Marne, og vrælede noed saa myrde ligt. Saa sae jeg: Hva vræler du for Mame, er her nouen døde? Døde? sae Marne. Næh, Andes gid ded vaa saavel. Næh, her skadi givtes. Hadde dog Per baare taed Mollerins Kesten. Hun hadde Uldent, og hun hadde Linned, aa saa hadde hun 2800 Rigsdaler, hva gjoed saa a hun haer Vorten paa Nesin, aa a hun æ skrutrygget aa klumpfodet, aa ded a hun er di femtin Aær ældre end Per, ka da heller in te spelle noen Rulle. Jeg spør dig, Andes, alt ded Skidt aa Møj, aa Slydder, som di kaller Kærlighed aa Paesi, eller hvad ded nøu æ, ka man leve a ded? Nøu gaar

Vejby-Tibirke årbog 1980-81

Per hen aa giv ter sig med den Tjenestetøs vi haaer, saaden it Fat-tighuslem. Naar jeg tænker paa, a jeg har faat laved fjorten Par Hør-lavner, aa dom ska nou hin hae, denne Møgtøs saadn en Skidt - Skejs Rabaldermær, Andes, jeg ku vræle hele Leverin yd a min Krop. Næh Andes, jeg ska ingen Tosk hæ i Dav.

Vi grinte jo myrde ligt a Hestaarien aa osse over ded, a Toske An-des inte fik Saaelt novel. Seen hen paa A vtenen kom vi te aa snakke om Arbejde, aa om aa strø Møj. Saa fortalte Fidte Laves, a han ingang havde strøt førretyve Læs paa in Dav; men saa sae jeg te ham: Hvis a dou hadde faaet en Snaps Kapaalvand, saa ku dou ha strøt over firs paa in Dav. Æ det kanskesens godt aa drikke Kapaalvand, ingen a man ska strø Møj, spurgte Laves. Tror din Rompeged, a døu ka bille vos saadden noued Løgn aa Slydder ing? Men saa blev jeg knaveme sprøjtendes gal i Hovded, aa saa sae jeg: Op med Dolvas aa nør med Kadavered, sae jeg, aa saa hug jeg Fidtelaves ing i Siebenene, aa saa løvtede jeg ham op aa roskede ham, som om ded vaae in Katteonge. Saa sae jeg te ham: Nou ka din Steseøvle baere sputte, hvor døu vil ligge, saa skal jeg lægge dej der, aa saa ska jeg trække alle Smaa-taarmene yd gennem Næseborene paa dig. Naa de andre fik jo stilled tefreds paa vos, aa saa sier Snot Søren: Haer dou da, Pa Pæsen, faaet Kapaalvand førend dou sku strø Møj? Ja, jeg haer, Søvren, sae saa jeg, aa ded gik nou saaden te. Jeg hadde laant et Skokar henne hos Morten Jep, aa ded vilde jeg hae bravt tebaves, aa saa trillede jeg jo hen mæed aa saa Tak for Laaned. Saa sier Morten: Gaa med mig Pa Pæsen aa faa dig en Saapriion aa en Toer 01 ingen døu goer. Tak for ded, sier saa jeg, aa saa gik vi ing i Steset, hvor Morten skænkede mej in Snaps. Jeg stak den saa yd, ided jeg sae skaal. Men føj for den lede, æden des Sye som ded smavte. Jeg spruttede, aa jeg fnøs, akku-rat Som in Kat, der haerfaaet hældt Brændevin i Gaved. Morten, han logtede jo tel Flasken, men hille den brølende Tid, som han fik travlt. Yd a Døren, aa saa raavte han: Sidse, Sidse. Skynd dig aa kom med it Fad Sødmælk. Pa Pæsen har faaet Forgivt. Han haer drokked Ka-paalvand.

Sidse, hun kom med Mælken, aa jeg tømte hele Fadet, men phøj hvor vaaed ledt at faa nør oven paa Kapaalvandet. Jeg yd a Stedse-

Vejby-Tibirke årbog 1980-81

døren, aa saa brækkede jeg meg. Aa saa rostede jeg over hele Kroppen, som om jeg hadde faat »Utinged«.

Pa Pæsen, sae saa Morten, Baere dou ku komme te aa svede, saa drev ded Forgiften yd. Rend nør te Andes Jeens. Di haer lie kørtit helt Skivt Møj yd. Faa saa en Grev, aa strø Møj, saa dou ka bli svedt. Jeg maarkløs over, lie saa stærkt jeg ku splintre asted. Andes Jeen stod ydenfor Portin, aa saa sae jeg te ham: Skønd dej aa ge mej en Grev. Jeg har drokked givtig Kapaalvand. Jeg ska strø Møj, jeg ska svede, ellis dør jeg, skønd dej Andes Jeen. Han rendte etter en Grev, aa da jeg fik fat i den, saa for jeg paa Møjrøeme, Hille den ædendes masende Sye, hvor jeg strøtte. Møjed stod som en hel Sky omkring mej, de ku inte se mej henne fra Goerin. Naa, jeg kom te aa svedde, aa Forgivten kom yd a Kroppin på mig. Men jehadde osse strøt fir-sindstive Læs Mø j fra Klokken hun vaa ti om Formiddagen, te hun vaa syv om Avtenen. Hvis dou, Fidte Laves, in te tror mig, saa maa dou gjerne tæ Mikle Mads, Snot Søvren, Smaske Petter aa Toske Andes med, sa ka I føls ad tel Andes Jeen aa spørre, om Pa Pæsen løver med Løgn og Slydder. Værsgo!.